

بشما ادرغ چه ز با ذابری لیه
دغه هیه بدوی زله یی ز قیامت
هفت ز پاک جودی خلق یغوی کینوی
بزی پای پاک نبی پوششی و کوه
دا زها ستادامت به کناه کاتری
یو بله فرشته و ربه شکاره مشوه
هغه فرشته و اوری به تخت بالندوه
لسری بلنی بز خلق تللی هم کونوی
سهما نیک به تخت ناسته مس کونوی
اتشین کز بی نیور ووه پلاسی کنی
هغه عود که پزان کر بالند کینوی
ندی ستر کی به بل لوری اهری
لهغه روغ را بهیچه شو پیدای
جیر ایلدا مالکه ده کیم
پاک رسول ی سلام و کم لاخلای
پاک نبی شیخ هیبت و صور یارانو
جیر ایل و ای مالکه صححه
مذوق و دوش سلام و دوش پایکا
دغه پی مالکه پوره پادب مشوه
بیای لاسی و پاک نبی پلاسی نشونوی
چه ستادینای قبول کندی رسول
بیانی و

بیان و روغ

بیانی و درونخ صفت میان کوه
بیان مالک وی دلکیر هشته ای جیب
چه رسول و ای هغه کوه ای مالک
مالک و بار کجای تراوه ز کوه لای
کوم تاوی رسیده پوره تر سحنا
بیان مالک و ای بار کجای خالق
بیان بیل قدمه خدای هیه مار سید کا
خود خالق لفظ خیر دار دی
حکم و شمه به غاشیه بالند یارانو
خود اوری خد کالون بالند ستره
پس لهقی سی پوره بوم هداشت که
غاشیه دسا و کوشک خدای
بار کجای بر غاشیه بالند عایشه
چه چه ادب دغا شیه به مالک بیغ نشه
د مالک پلاسی کنی هیه تاز با زوه
چه لاور پیدا وار و ط لبانو
غاشیه لویر سر پوره بالان کا
کلیمی به نظر و کسینو قلم
غاشیه و دونه اسم لوروی
داضا کناه و او بخته چشمتی
بهغه زمان خطاب به مالک و شمه

ش